

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਅੱਗੇ

ਗੁਗਨ ਮੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਮੋਤੀ ਲਾਲ-ਚੰਦ ਮੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ 1958 ਦਾ 513-ਡੀ.

ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ 1952 ਦਾ XXXVIII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 13 (1)(ਬੀ)(i)—ਪਟੇਦਾਰ ਦਾ ਨਿਯੁਕਤੀ—ਕੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਚਨਬੱਧ—ਲਿਖਤ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ—ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਲਏ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ—ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ, ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪਟੇਦਾਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ "ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ" ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ, ਅਸਾਈਨਿੰਗ ਆਦਿ ਦਿਖਾਉਣ 'ਤੇ ਇਹ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੀ, ਭਾਵ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ। ਇਹ ਪਿਛਲੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਮੌਜੂਦਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਬ-ਲੈੱਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਦਈ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਨੂੰਨੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਰਿਸਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਲੈਟਿੰਗ, ਸੌਂਪਣ, ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ "ਲੀਜ਼" ਜਾਂ "ਸਾਈਨਮੈਂਟ" ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ "ਲਾਇਸੈਂਸ" ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਲੀਜ਼" ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇਜਾਜ਼ਤ ਇੱਕ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਹੈ ਨਾ ਕਿ "ਲੀਜ਼" ਜਾਂ "ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ"। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ

ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਨਿਵੇਕਲਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਇੱਕ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਹੈ, ਨਾ ਕਿ "ਲੀਜ਼"। ਇੱਕ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ, "ਲੀਜ਼" ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ "ਲੀਜ਼" ਹੈ ਜਾਂ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਤੋਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ "ਲੀਜ਼" ਹੈ। "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ ਜਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਵਜੋਂ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਐਕਟ ਜਾਂ ਲੜੀਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਐਕਟ ਲਈ ਬਹਾਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਹੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ, 1952 ਦੇ ਐਕਟ XXXVIII ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ 1952 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਪੀ.ਆਰ. ਸਾਹਨੀ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 2 ਜੂਨ, 1958 ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਿੱਲੀ, ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਤੀ 29 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੇਸ਼ਵ ਦਿਆਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਹਰਨਾਮ ਦਾਸ ਅਤੇ ਡੀ.ਕੇ.ਕਪੂਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.—ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (38 ਦਾ 1952) ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਸੋਧ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵੀ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਢਾਈ ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਅਤੇ ਗੋਦਾਮ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 125 ਰੁਪਏ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਈ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਹੈ ਧਾਰਾ 13(I)(b)(i) ਦੇ ਤਹਿਤ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਬਲੇਟ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੰਡਿਆ ਸੀ।

ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸਬਲੇਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵੰਡਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ-

(1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਕਥਿਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ?

(2) ਰਾਹਤ.

ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 13(I)(b)(i) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਬਲੇਟ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੰਡਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਸਟਾਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਦਾ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1, ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਜੋ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਹੈ, ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਮ ਲਾਲ-ਕਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਦਾ ਸਮਾਨ 8 ਫਰਵਰੀ, 1956 ਤੋਂ 23 ਮਈ, 1956 ਤੱਕ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਬੀ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1 ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਗੋਦਾਮ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੈਂਕ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਭਰੋਸਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚਾਬੀ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਉਪ-ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 2 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 3 ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 3/1. ਉਸ ਨੇ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਬਿਨਾਂ ਸਹੁੰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ। ਇਹ ਬਿਆਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਦਾ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 5 ਮੁਦਈ- ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੋਦਾਮ ਦੇ ਕੋਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਤਾਲਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 4, 1953 ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਇੱਕ ਸਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਮੁਦਈ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ 9 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 4/1 ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ ਹੈ ਜੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਸਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ 65 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਗੋਦਾਮ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੋ ਦਲੀਲ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ 4 ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਟਿਕ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 4/1 ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ, 1953 ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ 13(I)(b)(i) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ

ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਰਿਸਰ ਨੂੰ ਸਬਲੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪਟੇਦਾਰ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ 1953 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵੇਸ਼ਵਰ ਵਿਘਨੇਸ਼ਵਰ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਬਲੇਸ਼ਵਰ ਸੁੱਬਾ ਭੱਟਾ ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੇਦਾਰ ਨੇ 1908 ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। 1911 ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪਟੇਦਾਰ ਤੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਖਰੀਦ ਲਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਬੀਮਨ, ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

"ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਲ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ: ਕੀ ਬਦਲਾਵ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ? ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ [ਹੰਟ ਬਨਾਮ ਬਿਸ਼ਪ (2), ਕੋਹੇਨ ਬਨਾਮ ਤੰਨਾਰ (3)], ਐਕਟ 1 ਅਤੇ 2 ਜੀਓ ਦੁਆਰਾ. V, C. 37, ਹੇਠ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੈਧਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸੋਧ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਦਲੇ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕੋਡਬੱਧ ਸਮੀਕਰਨ ਹੈ। ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਫਿਰ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ, ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸੈਟਲ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਸੀ 1911 ਤੱਕ ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਔਖਾ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ 1911 ਦਾ ਵਿਧਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਪ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਹੀਟਨ, ਜੇ., ਨੇ ਬੀਮਨ, ਜੇ. ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਬੀਮਨ, ਜੇ. ਦਾ ਤਰਕ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇੱਕ ਪਟੇਦਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਬੀਮਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ, ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ 1 ਅਤੇ 2 ਜੀਓ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, V, C. 37, ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਮੈਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤਰਕ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ 1953 ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਸਬ-ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ "ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ" ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪੈਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ-

[ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(1) ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:]

ਪਹਿਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ "ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ" ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਬਲੇਟਿੰਗ, ਅਸਾਈਨਿੰਗ, ਆਦਿ ਦਿਖਾਉਣ 'ਤੇ ਇਹ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਹ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਪਿਛਲੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਮੌਜੂਦਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਪੂਰਵਜ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਪਿਛਲੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਾਂਗਾ।

ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਬਲੇਟ, ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਦਈ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਨੂੰਨੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਰਿਸਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਬਲੇਟਿੰਗ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ "ਲੀਜ਼" ਜਾਂ "ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਸੀ ਸਿਰਫ "ਲਾਈਸੈਂਸ"।

"ਲਾਈਸੈਂਸ" ਅਤੇ "ਲੀਜ਼" ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿੱਖਾ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"ਲੀਜ਼" ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇਜਾਜ਼ਤ ਇੱਕ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਹੈ ਨਾ ਕਿ "ਲੀਜ਼" ਜਾਂ "ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ"। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਇੱਕ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਹੈ, ਨਾ ਕਿ "ਲੀਜ਼"। ਇੱਕ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ, "ਲੀਜ਼" ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ "ਲੀਜ਼" ਹੈ ਜਾਂ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਤੋਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ "ਲੀਜ਼" ਹੈ। "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਨੂੰ

ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਸਿਰਫ "ਲਾਇਸੈਂਸ" ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੇਗਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਛੁੱਟੀ ਜਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ "ਲਾਇਸੈਂਸ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਐਕਟ ਜਾਂ ਲੜੀਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਐਕਟ ਲਈ ਬਹਾਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਡ, ਬਨਾਮ ਆਰ.ਐਨ. ਕਪੂਰ (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-

“(1) ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ;

(2) ਅਸਲ ਪਰੀਖਿਆ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਕੀ ਉਹ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ;

(3) ਜੇਕਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ ਹੈ, ਪਰ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਕੇਵਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ; ਅਤੇ

(4) ਜੇਕਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ "ਲਾਈਸੈਂਸ" ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਲੀਜ਼" ਜਾਂ "ਉਪਲੀਜ਼" ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਹੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕਥਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਜੀਵ ਮਿਤਲ (ਅਨੁਵਾਦਕ)